

ALLA SVIRINSKAYA

V
ČISTÁ

AURA

Spoznajte svoju energetickú identitu
a posilnite jej imunitu

MOTÝL

**ČISTÁ
AURA**

ALLA SVIRINSKAYA

ČISTÁ AURA

Spoznajte svoju energetickú identitu
a posilnite jej imunitu

VYDAVATELSTVO MOTÝL

ENERGY RULES

Copyright © 2023 Alla Svirinskaya

Originally published in 2023 by Hay House UK, Ltd.

All rights reserved.

Cover design: Zuzana Ondrovičová

Author photo: Sergej Kozacenko

Translation © Lucia Richterová, 2023

Slovak edition © Vydavateľstvo Motýľ, s. r. o., 2024

www.vydavatelstvomotyl.sk

Tlač: TBB, a. s., Banská Bystrica

ISBN: 978-80-8164-357-6

Venované vesmíru –
z najhlbšej vďačnosti, s jasnozrivým vedomím
a uznaním.

OBSAH

<i>Predslov: Návrat do budúcnosti – Skryté riziká pre duševnú a telesnú pohodu</i>	9
<i>Moja cesta k pravdivému životu</i>	19
<i>Úvod</i>	29
1. časť: Energia: Za hranicami viditeľnej dimenzie	
1. kapitola: Odhaľovanie tajomstva vašej bytosti	45
2. kapitola: Vaša energetická identita	68
2. časť: Výmena energie medzi ľuďmi: Veda a prekvapenia	
3. kapitola: Jednota	33
4. kapitola: Energetické znečistenie prostredia	77
3. časť: Tri druhy energetických patogénov	
5. kapitola: Aurické baktérie	121
6. kapitola: Aurické vírusy	127
7. kapitola: Aurické plesne	140

4. časť: Choroba 21. storočia

8. kapitola: Digitálna vrstva aury	167
9. kapitola: Digitálny život a digitálne otroctvo	178

5. časť: Imunitný systém aury

10. kapitola: Ako funguje obranyschopnosť	201
11. kapitola: Účinná ochrana	213
12. kapitola: Ochranná bariéra	227
13. kapitola: Ako si poradiť s energetickým upírom	255

6. časť: Bezpečný život

14. kapitola: Energetická profylaxia	267
15. kapitola: Aurické probiotiká	290

7. časť: Okamžitý reštart energie s Allou

16. kapitola: „Energeutická“ silová meditácia: Energia vo vlastných rukách	299
---	-----

<i>Odkazy</i>	315
---------------	-----

<i>O autorke</i>	319
------------------	-----

PREDSLOV

NÁVRAT DO BUDÚCNOSTI – SKRYTÉ RIZIKÁ PRE DUŠEVNÚ A TELESNÚ POHODU

Predstavte si, že sa zotavujete z črevnej chrípky, no počas liečby pijete vodu z kanalizácie. Alebo že pobozkáte priateľa, ktorý leží v posteli s chrípkou. Alebo máte nechránený pohlavný styk s partnerom, ktorý trpí prenosnou pohlavnou chorobou. Viete si to vôbec predstaviť? Takéto správanie považujeme za šialene riskantné, ba dokonca nebezpečné. Lenže našim predkom by ani len nenapadlo nad tým uvažovať.

V niektorých európskych krajinách na začiatku osvietenstva (1685 – 1730) sa umývanie tela považovalo za „pohanské“. V Biblii sa totiž píše: „Ten, kto sa okúpал v Kristovi, nepotrebuje sa už umývať.“⁴¹ Niektorí predstavitelia cirkvi si vykladali tento výrok doslovne a hlásali, že kúpeľ

zmýva spojenie človeka s Bohom. Preto sa považoval za činnosť, ktorá sa prieči kresťanstvu.

Nie je teda žiadnym prekvapením, že v tom čase si ľudia svoje telo neumývali. Z toho dôvodu ich sužovali rôzne kožné choroby. Napriek všakovakým „kúram“, ktoré vtedy existovali, sa pacienti nedokázali vyliečiť, pretože jednoducho netušili, že nedostatočná hygiena súvisí s infekčnými ochoreniami. Toto, spolu s rôznymi riskantnými postupmi a metódami, malo za následok, že v tom čase, ba vlastne v takmer celej ľudskej histórii, sa ľudia trápili v pasci nekonečného bludného kruhu – nakazili sa infekčnou chorobou, snažili sa ju vyliečiť a potom opäť ochoreli.

V zajatí neviditeľného sveta

Dnes sa nachádzame v podobnom zajatí nevedomosti. Chlácholí nás presvedčenie, že súčasný život je oveľa bezpečnejší a hygienickejší. Denne sa sprchujeme a po použití toalety si hneď umývame ruky. Vieme, že aby sme sa nenakazili niektorou z pohlavných chorôb, máme používať ochranu. Pacientov s nákazlivým ochorením izolujeme od zdravých ľudí. Vo všeobecnosti všetkým stránkam osobnej hygieny prisudzujeme maximálnu dôležitosť. Mnohí dokonca dbáme na hygienu do takej miery, že so sebou nosíme antibakteriálny gél a čistiace obrúsky, aby sme odstránili všetky mikróby, na ktoré narazíme, a vyhubili ich ešte skôr, než nám ublížia.

Predstavte si, ako by asi zareagovali naši predkovia, keby nás videli, ako robíme všetky uvedené opatrenia. Asi by ich to udivilo alebo, čo je ešte pravdepodobnejšie, by nás

vysmiali. Až donedávna, ako si neskôr podrobnejšie poviem, nikto ani len netušil, že nejaké mikróby vôbec existujú. Pripomína mi to slávny citát: „Tí, ktorí tancujú, sa zdajú šialení pre tých, ktorí hudbu nepočujú.“

Možno si myslíte, že neexistuje žiadne spojenie medzi prostredím našich predkov, ktorí zvädzali urputný boj s baktériami a vírusmi, a bezpečným superčistým svetom západnej civilizácie. Koniec koncov, na rozdiel od nás sa naši predkovia rôznymi spôsobmi vystavovali všetkým možným zdravotným rizikám, a to mnohokrát za deň. Obvykle im to prinášalo nesmierne utrpenie. Nemali takmer žiadne povedomie ani len o základných hygienických návykoch, zatiaľ čo my presne vieme, ako sa treba chrániť.

To, čo vám o chvíľu prezradím, vás možno prekvapí. Áno, možno sme oveľa čistotnejší a máme hlbšie vedomosti o tom, ako pristupovať k hygiene, no mnohí z nás si vôbec neuvedomujú, že treba pozdvihnúť svoju osobnú hygienu na *úplne novú úroveň*. Tým nemám na mysli ochranu pred biologickými patogénmi, ako sú vírusy, baktérie a plesne. Mám na mysli to, ako si poradiť s patogénmi neviditeľného sveta energie, ktoré sa nachádzajú všade okolo nás.

Veľa ľudí netuší, že existujú akési „energetické patogény“. Preto vôbec nevnímajú, čo všetko nám môžu spôsobiť. Niečo podobné sa predsa prihodilo aj našim predkom. Pre našu vlastnú nevedomosť o existencii energetických patogénov a pre neschopnosť účinne sa chrániť nás dokážu nakaziť a vážne narušiť náš duševný a telesný stav.

Počas uplynulých dvadsiatich rokov som liečila tisíce ľudí. Zistila som, že vystavovanie sa „energetickej toxicite“ je jedným z hlavných spôsobov, ako si narúšame vlastné

zdravie. Na nasledujúcich stranách tejto knihy sa budeme zaoberať nielen energetickou toxicitou, no vysvetlím vám aj svoj koncept energetických patogénov.

Miniatúrny vesmír/Vesmír v malom

Teraz sa však spolu bližšie pozrieme na to, ako ešte prednedávnom nevedomosť o neviditeľnom svete choroboplodných zárodkov negatívne ovplyvňovala našich predkov. Následne vám vysvetlím, ako sa moderná spoločnosť, ktorá je v mnohých ohľadoch nesmierne vyspelá, dopúšťa rovnakej chyby v rámci *ďalšej* neviditeľnej sféry. Vlastne by sme to asi nemali nazývať chybou, ale skôr štádiom ľudskej evolúcie, z ktorého sa môžeme posunúť na vyššiu úroveň prostredníctvom hlbšieho pochopenia okolitého sveta a svojho vlastného vnútra.

Ešte pred pár storočiami ľudia ani len netušili o mikrobiálnom ekosystéme, ktorý existuje všade okolo nás: máme ho na pokožke aj v telesných útrobach. Keďže na vlastné oči nevideli tie stovky miliárd baktérií, vírusov a iných organizmov, o ich existencii nemali ani len potuchy. To znamená, že nikto, dokonca ani vtedajší lekári, nemali ani poňatia o tom, akú rozhodujúcu úlohu hrá hygiena pri prevencii šírenia patogénov spôsobujúcich rôzne ochorenia.

Ľudia užívali lieky, aby sa zbavili chorôb, no následne sa opäť nakazili. Problém v prvom rade spočíval v tom, že pacienti nevedeli, *ako* ochoreli. Preto vôbec netušili, ako možno opätovnej nákaze zabrániť. Až v roku 1665 anglický vedec Robert Hooke pod mikroskopom spozoroval tie najmenšie, dovtedy ukryté detaily prírodného sveta. Tak objavil prvé mikroorganizmy a plesne. Až v roku 1675

Holandan Antonie van Leeuwenhoek odhalil existenciu baktérií pomocou mikroskopu, ktorý sám zostrojil.

Lenže napriek týmto prelomovým vedeckým objavom prevažná väčšina populácie zostávala v sladkej nevedomosti a o existencii choroboplodných zárodkov a ich škodlivom pôsobení naďalej netušila. Aký bol výsledok? Ako som už spomínala, ľudia tápali v bludnom kruhu chorôb a liečebných kúr. Lekár síce pacientovi podal to najlepšie liečivo tej doby (čo zo súčasnej perspektívy nebolo bohviečo), aby mu vyliečil pokazený žalúdok, no neskôr ťažkosti takmer určite prepukli nanovo, pretože keď sa pacient zotavil, opäť jedol špinavými rukami alebo konzumoval pokazené potraviny. Celý kolobeh sa roztočil nanovo.

Život na vyššej úrovni verzus život na nižšej úrovni

S nástupom 19. storočia už ľudia vedeli oveľa viac o tom, ako patogény škodia ľudskému telu. Vedci už mali omnoho hlbšie vedomosti o mikroorganizmoch a ich vplyve na ľudské zdravie. Tieto mikroorganizmy sa vtedy nazývali „domáce ochorenia“ a „zákerní nepriatelia“ a zaraďovali sa medzi „nižšie formy života“. Na druhej strane ľudia boli „vyššia forma života“. Medzi týmito dvomi formami vypukol boj na život a na smrť.²

Epidémie cholery a ďalšie infekčné ochorenia boli počas celého 19. storočia úplne bežné a ľudia sa zúfalo snažili pred nimi ochrániť. Je ťažké predstaviť si, že ešte pred sotva stopäťdesiatimi rokmi lekári boli presvedčení o správnosti „miazmatickej“ teórie chorôb, podľa ktorej väčšinu ochorení zapríčiňovala inhalácia skazeného alebo takzvaného zlého vzduchu pochádzajúceho z rozkladajúcej sa organickej

hmoty. Ešte donedávna mala táto teória silný vplyv na architektonickú podobu nemocníc – budovy sa navrhovali tak, aby dnu prúdilo čo najviac čistého a čerstvého vzduchu.

Rôzne kampane na podporu zdravia, ktoré sa zameriavali prevažne na ženy v domácnosti, v rámci prevencie ochorení zdôrazňovali dôležitosť čistenia domácnosti. (Spočiatku však išlo skôr o odstraňovanie nepríjemného zápachu z domácnosti než o ničenie mikroorganizmov.) Domáca hygiena sa stala hybnou silou zdravého života a symbolom vyššieho spoločenského postavenia.³

Je zaujímavé, že vo viktoriánskej Británii sa osobná hygiena opäť začala spájať s mravnosťou. Zatiaľ čo počas predošlých storočí ľudia považovali za morálne pochybné, ak sa niekto vo vani poriadne vydrhol, v tejto ére sa považovalo za nemorálne nerobiť to! Pomaly, ale isto začínalo platiť úslovie čistota pol života.

Postupne, spolu s rastúcim záujmom o výživu a cvičenie, sa hygiena stala znakom miery osobnej „osvietenosti“ a sebadisciplíny. „Čistotnosť“ sa stala kľúčovou zložkou spoločenskej identity britskej strednej a vyššej triedy: osušky, závesy, dobre vetrané miestnosti, mydlo a funkčná kanalizácia – to všetko patrilo do kolónky „anglické pohodlie“.⁴

Od 19. storočia až relatívne donedávna plnila osobná hygiena nasledujúce dôležité funkcie:

- ❖ prevenciu proti ochoreniam,
- ❖ ochranu pred biologickými patogénmi,
- ❖ neoddeliteľnú súčasť vlastnej morálnej a duchovnej identity,
- ❖ znak spoločenského statusu.

História sa opakuje

V 21. storočí máme nesmierne hlboké znalosti o mikroorganizmoch aj o prenose infekčných chorôb potvrdené praktickým výskumom. Môže to viesť k presvedčeniu, že sa dokážeme úplne ochrániť pred vonkajšími patogénmi. V mnohých ohľadoch je to pravda. Predpokladaná dĺžka života sa zdvojnásobila a mnohé smrteľné ochorenia aj epidémie už patria do minulosti.

Mnohí z nás žijú oveľa dlhšie a navyše, väčšinou chceme žiť *dobre*. Určite so mnou budete súhlasiť, že vyhliadka na dlhý život *bez* pevného zdravia a pocitu pohody nie je veľmi priťažlivá. Vlastne, výraz „duševná a telesná pohoda“ je v súčasnosti nesmierne populárny – zdá sa, že sa tým zaoberajú úplne všetci. Zároveň sme však svedkami epidémie chronickej únavy, osamelosti, emocionálneho preťaženia a duševného vyhorenia.

Hoci nám lekár tvrdí, že sme úplne zdraví, predsa len sa necítíme dobre. V každom meste pribúdajú ambulancie ponúkajúce liečbu založenú na princípoch holistickej medicíny, no zdá sa, že napriek tomu ľudia nedokážu dosiahnuť stav dlhodobu *udržateľnej* pohody. Nemám na mysli iba zažívanie dobrého životného obdobia, lebo duševná i telesná pohoda by mali byť automatickým a bežným stavom.

Zámerne som sa rozhodla, že v úvodnej časti knihy načrtnem stručnú históriu hygieny, pretože porovnaním správania a postojov ľudí v minulosti s tými dnešnými sa dozvieme, ako sa prejavujú zmeny v spoločnosti. Navyše sa môžeme poučiť z vlastných chýb. Obávam sa však, že čo sa týka udržiavania duševnej a telesnej pohody, neustále opakujeme predošlé chyby.

Ako sme si už povedali, ešte donedávna ľudia v podstate „nemali moc“ nad svojím telom. Boli vydaní na milosť patogénom, o ktorých ani len netušili. Dĺžku a všeobecnú kvalitu ich života, ako aj úspešné alebo neúspešné pokusy vyháňať sa ochoreniam, do značnej miery určovalo ich prostredie. Podľa mňa môžeme pokojne vyhlásiť, že svetu vládla neviditeľná ríša choroboplodných zárodkov.

Už som však spomínala, že existuje aj iný druh nákazy. Je neviditeľný, preto o ňom mnohí z nás zatiaľ nič netušia – sme ako naši predkovia, ktorí nevedeli o živých patogénoch obývajúcich ich telo a okolie. Mám na mysli to, že sme nadmerne vystavení toxickým energiám a vibráciám.

Je pravdou, že jednoducho nemáme správne povedomie o vlastnej vnútornej energii ani o zásadách, ako sa o ňu starať. Preto sme vydaní napospas rôznym formám vonkajšej energie a vplyvov. Podobne ako mikroorganizmy, aj tieto sú všade okolo nás, no nedokážeme ich vidieť ani pomocou toho najvýkonnejšieho mikroskopu.

Dúfam, že jedného dňa nejaký vedec vytvorí prístroj, pomocou ktorého každý človek bude môcť pozorovať rôzne druhy energie. Tak ako mnohí iní energetickí liečitelia, aj ja sa zatiaľ spolieham na vlastné ruky, ktoré „vidia“ energiu. Moje ruky mi slúžia ako mikroskop!

Faktor dlhodobu udržateľnej pohody

Ako osoba, ktorá si vybudovala úspešnú prax založenú na dlhodobých výsledkoch, som presvedčená, že poznatky, ktoré som získala počas práce s pacientmi, sú cenné aj pre vás – čitateľov tejto knihy. Práve preto sa s vami podelím

o faktor dlhodobu udržateľnej pohody a ukážem vám, ktoré neviditeľné dieliky chýbajú v skladačke zdravia. Získate úplnú predstavu o duševnej a telesnej pohode.

Počas celého procesu energetickej liečby s pacientom vždy tvoríme tím, pretože takto sa obaja zaoberáme danými problémami zo *všetkých* uhlov pohľadu. Robím to tak preto, lebo úplné uzdravenie sa nedá dosiahnuť bez toho, aby pacient prevzal osobnú zodpovednosť a porozumel svojmu prostrediu. Ak to neurobí, začne sa ponášať na pacientov z tej temnej doby medicíny, ktorí užívali liečivá na pokazený žalúdok a zároveň pili znečistenú vodu.

V skutočnosti je nesmierne dôležité, aby sme popri bežnej osobnej hygiene *všetci* dbali aj na svoju „energetic- kú hygienu“. Mala by tvoriť jeden z pilierov starostlivosti o vlastné zdravie bez ohľadu na to, či chceme zlepšiť svoj stav, alebo prehľbiť vzájomný vzťah s lekárom či terapeutom. Lenže náš prístup k energetickej hygiene by mal ísť ešte hlbšie a neobmedzovať sa len na „maskovanie zápachu“ energetickej nerovnováhy (naši predkovia podobne pristupovali k telesnej hygiene). Na ďalších stranách tejto knihy vám prezradím skutočné príčiny energetickej toxicity, aby ste sa s týmto problémom mohli popasovať už od základov.

Ďalšou z mojich silných vášní je snaha o to, aby duševnú a telesnú pohodu mohol dosiahnuť a zahrnúť do svojho života úplne každý. V médiách sa zdravý životný štýl často vykresľuje ako luxus, ku ktorému majú prístup iba dobre situovaní ľudia. Wellness sa prezentuje v podobe kombinácie drahých pobytov, pokročilých jogových pozícií a exotického jedla. Preto tieto postupy veľké množstvo ľudí vníma ako príjemný zážitok a nie ako niečo úplne normálne.

Hneď ako si však vytvoríte zdravšie a priamejšie prepojenie s vlastnou energiou i s energiou vášho prostredia, nebude potrebné, aby ste pre objavenie svojho vlastného ja alebo pre odreagovanie cestovali do vzdialených krajín. Pointa nespočíva v tom, aby ste sa ocitli v špecifickom prostredí, ale v interakcii s tým, čo vás bežne obklopuje.

Myslím si, že nastal čas, aby sme upustili od predsudkov a nevedomosti, ktoré sa podobajú tým, ktoré mali naši predkovia, keď sa pasovali s „neviditeľným svetom“. Mali by sme zmeniť nielen svoj postoj k svetu energie, ale aj presvedčenie, že wellness postupy sú len pre pár privilegovaných jedincov. Telesná a duševná pohoda nemá byť znakom spoločenského statusu. Je to nevyhnutnosť – presne ako každodenná sprcha či kúpeľ.

MOJA CESTA K PRAVDIVÉMU ŽIVOTU

„Mami, prečo mám v dlaniach také čudné pocity?“
// alebo „Prečo všetko pociťujem takto?“ Takéto otázky som kládla ako malé dievča a mala som skutočne obrovské šťastie, že moja mama ich neodmietala. Zakaždým mi poskytla odpovede a vysvetlenie.

Existuje na to špeciálny dôvod: posledných minimálne päť generácií žien z matkinej strany sa narodilo s darom liečiteľstva. Staršie ženy pomáhali tým mladším vrátane mňa, aby pochopili svoje nadzmyslové schopnosti. Okrem toho ich učili, ako ich využívať na pomoc ostatným ľuďom.

Lenže začiatok mojej liečiteľskej cesty zahradila obrovská prekážka – narodila som sa v Sovietskom zväze počas vlády komunistickej strany. Možno viete, že komunistická ideológia sa zakladá na materializme a tvrdo sa vyhradzuje voči akejkolvek forme spirituality a metafyziky. Sovietsky režim staval na presvedčení, že spiritualita je „ópium

ľudstva“ a že iba doktrína marxizmu a leninizmu vedie k svetlej budúcnosti a blaženosti.

Ľudia, ktorí sa odvážili vydať na cestu, ktorá sa rozchádzala s komunistickou ideológiou, alebo sa zaujímali o niečo odlišné či zahraničné, boli okamžite podozriví alebo ich dokonca považovali za nepriateľov štátu. Sovietska vláda si uzurpovala plnú zodpovednosť za potreby obyvateľov krajiny, ktorí na znak vďačnosti museli slúžiť režimu, uctievať ho a chrániť jeho ideológiu.

Preto ľudia ako moja matka, ktorá sa chcela podeliť o svoj dar liečiteľstva, rozvíjať ho a pomáhať iným ľuďom, to museli robiť potajomky. Bola onkologička a v nemocnici sa starala o pacientov trpiacich na rakovinu. Po práci však poskytovala terapeutické sedenia v našom moskovskom byte. Pri spätnom pohľade si myslím, že bola neuveriteľne odvážna a z celého srdca ju obdivujem, s akým zanietením uplatňovala svoje liečiteľské schopnosti v takom nebezpečnom prostredí.

Moje štúdium

Skutočnosť, že liečiteľské sedenia mojej matky prebiehali v našom byte, mi priniesla obrovský úžitok. Už od útleho detstva som mala príležitosť pozorovať, akým spôsobom liečila svojich pacientov a ako s nimi komunikovala. Veľmi veľa som sa naučila.

Matka mi vysvetlila, že ľudské telo obklopuje energetické pole alebo aura, a ukázala mi, ako dešifrovať jej vibračné pulzovanie či frekvenciu. Učila som sa o vlnových dĺžkach jednotlivých chorôb aj to, aké sú vlnové dĺžky zdravia. Moje

dlane sa naučili naspamäť energetické prejavy rôznych zdravotných ťažkostí a ako si poradiť s blokádami v aure. Učila som sa aj to, ako sústrediť liečivú energiu a harmonizovať auru. (O tejto forme liečenia energiou si povieme na ďalších stranách knihy.)

Počas môjho štúdia matka zdôrazňovala, aké je dôležité ušiť liečbu každému pacientovi na mieru a poradiť mu, ako sa o seba postarať. Správna starostlivosť je v absolútnom súlade s jeho jedinečnou energetickou identitou. Aj dnes tento prístup tvorí pilier mojej praxe. Navyše predstavuje inšpiráciu k napísaniu tejto knihy.

Okrem toho som dostala aj ďalšie významné životné lekcie. Pre represie sovietskej vlády bolo v tom čase pre liečiteľov, duchovných učiteľov a parapsychológov úplne nemožné, aby sa verejne stretávali a spoločne diskutovali o liečiteľstve a spiritualite. Preto sa niektorí schádzali v bezpečí našej kuchyne. Pri čaji a jedle si navzájom vymieňali svoje myšlienky, skúsenosti aj ručne písané preklady kníh o liečiteľstve a spiritualite, ktoré sa pašovali do Moskvy zo zahraničia.

Bolo pre mňa ohromnou čťou, že som mohla tráviť čas s týmito ľuďmi a nasávať od nich vedomosti. Môjmu duchovnému rastu nesmierne prospelo, že ma obklopovali ľudia, ktorí aj napriek nebezpečnej politickej klíme a hrozbe trestného stíhania našli spôsob, ako žiť v pravde, ako si nájsť svoj „kmeň“ spriaznených duší a ako liečiť ľudí, ktorí to potrebovali. Vďaka týmto výnimočným ľuďom som si vycibrila schopnosť poradiť si aj v nepriateľskom prostredí a v nepriaznivých podmienkach a nedať sa zlomiť skeptikom a oponentom. Ukázali mi, že nikto nemôže človeku

vziať jeho duchovnú slobodu – samozrejme, pokiaľ to sám nedovolí.

Liečitelia si spolu so svojím darom nesú aj obrovskú zodpovednosť za to, aby ostali čistým kanálom energie. Preto je dôležité, aby sa o seba adekvátne starali. Moja matka a staršia sestra dbali o svoje zdravie a svoju duševnú pohodu pravidelným postením, meditáciou a zdravým stravovaním. Dodržiavanie zdravého životného štýlu na všetkých úrovniach bolo u nás doma vlastne bežným štandardom a považovalo sa skôr za nevyhnutnosť než za excentrický luxus.

Okrem spomenutého som mala aj obrovské šťastie, že môj otec, ktorý bol vedec s doktorátom zo strojárstva, uznával silu liečiteľstva a nezavrhol ju. Ocko nepopieral existenciu aury či liečivej energie len preto, lebo neboli v súlade s jeho logickým myslením alebo s vedeckými princípmi. Počas svojho života bol neskutočne hrdý na dar, ktorý dostala do vienka moja matka, sestra a ja. Rád počúval o našich prípadoch aj o úspešných výsledkoch našej práce s energiou.

Až do konca svojho života navštevoval takmer všetky moje semináre a prednášky a veľmi ho dojímalo, že liečebné metódy našej rodiny pomáhajú toľkým ľuďom. Úplne prijímal, čo sa odohrávalo pred jeho vlastnými očami a nedal sa zaslepiť vedeckými poznatkami, skostnateným myslením a obavami, že sa to nezhoduje s väčšinovým zmýšľaním.

Jeho prijatie mi dodávalo obrovskú sebadôveru, najmä keď som sa musela vyrovnáť s cynizmom odmietačov. Vďaka ockovi som nadobudla presvedčenie, že keď sa vedci pokúšajú prehľbiť naše vedomosti o svete, nikdy by sa nemali vzdávať svojej zvedavosti a schopnosti čudovať sa.